

DIE DEKSELSE “LENA HOPSASA”

Een maffe klucht in drie bedrijven

door

JOH. E.G. RUITER

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DIE DEKSELSE LENA HOPSASA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOH. E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

SPELERS:

Geert Knol - alleenstaande man

Berend - de overbuurman

Martje - buurmeisje

Bertus Hofman - haar vriendje

Sien Knol - schoonzuster van Geert

Aafke Knol - haar dochter

Janny Meyer - aangetrouwde achternicht

Pieter Meyer - haar man

Lena - vriendin van Geert

Baron v. Drente tot aan t Wad - dubbelrol van Aafke

EERSTE BEDRIJF

Toneel is een eenvoudige boerenkamer met tafel, 4 stoelen, dressoir of buffet en een telefoon. Links is een deur naar de keuken en een naar de schuur. Rechts een deur naar de gang en de slaapkamers. Achterwand een paar openstaande tuindeuren. Geert pakt een boek van de tafel en leest hardop de titel.

Geert: Lena Hopsasa, wat toch een rare titel voor een boek. Hoe komen ze er op. Lena Hopsasa, nou ik weet niet of ik dat wel een mooi boek vind, maar de juffer van de biep zei, dat ie mooi was. *(legt het boek op tafel)* Kom eerst maar es mijn elf uurtje inschenken. *(schenkt zich een borreltje in en op dat moment komt Berend binnen)*

Geert: *(lachend)* Ja, ja, dat had ik kunnen weten, die komt op de reuk af.

Berend: *(ook lachend)* Dat heb je goed bekeken jongen, ik had zo'n verschrikkelijke dorst en dacht toen bij mijzelf: Berend jong, jij moet naar Geert Knol, die heeft vast nog wel iets onder de kurk. Daar komt bij, het kan ook beter van de stad als van een dorp en vergeet niet; Het is ook precies "Blookertijd".

Geert: Nou kom er maar in, het is je van harte gegund en nou krijg je hem alvast in het voren voor morgen.

Berend: Wat is er morgen dan weer aan de hand ouwe?

Geert: Precies, dan word ik alweer een jaartje ouder.

Berend: Goh, is het al weer zo ver? 't Gaat hard hè?

Geert: Nou ja, een jaartje ouder, maar **dat** is nog niet zo erg.

Berend: Eh?? Beluister ik daar enige onvrede? Wat is er dan wel erg?

Geert: Dat die verrekte familie van mij weer een dag of tien hier op bezoek komt om te schooien en te lamenteren.

Berend: Zo, wie komen er allemaal?

Geert: Nou om te beginnen Pieter met zijn vrouw Janny en dan natuurlijk Sien met haar dochter Aafke, nou en daar ben ik toch blij mee.

Berend: Die Sien die was toch getrouwd met jouw broer Jan?

Geert: Ja, hij schrijft mij nog geregeld vanuit Canada. Hij schijnt daar een grote boerderij te hebben.

Berend: Hoe is dat eigenlijk allemaal gegaan met die twee?

Geert: Heb ik jou dat nog nooit verteld?

Berend: Nee en ik wilde er nooit naar vragen, dat had voor jou wel pijnlijk kunnen zijn.

Geert: Nou, dan zal ik jou dat eens haarfijn uit de doeken doen. Kijk, hij is haar in zijn jonge jaren op een kermis tegen het lijf gelopen en zij

hebben kermis gevierd tot in de hooiberg. Ja en dat bleef niet zonder gevolgen.

Berend: En toen zijn ze natuurlijk getrouwd.

Geert: Ja, heel snel, maar...toen er na vijf maanden een baby kwam, toen heeft hij zich eens achter zijn oren gekrabd en aan haar gevraagd hoe dat zat met die baby.

Berend: Na vijf maanden al? Dat kon toch nooit?

Geert: Nee, maar dat domme wijf zei: Dat het een zevenmaands kindje was...en die werden altijd twee maanden te vroeg geboren.

Berend: Maar dat geloofde hij toch zeker niet?

Geert: Nee zeker niet. Hij heeft zijn koffers gepakt en is direct vertrokken en in Canada terecht gekomen.

Berend: Heeft hij nog wel contact met haar en dat kind?

Geert: Nee, hij wilde er nooit weer iets mee te maken hebben. Hij stort nog wel iedere maand geld op haar rekening. Alleen het is teveel om dood te gaan en te weinig om van te leven en dus moet er wel door hun gewerkt worden.

Berend: Gunst, ik wist niet dat het zo erg was met die lui.

Geert: Het is nog veel erger. En altijd maar dat gezeur of het nog niet eens tijd wordt, dat ome Geert in een verzorgingstehuis gaat en vooral of ome Geert nog niet es een paar centjes wil afschuiven en dat allemaal onder het mom van belastingvoordeel. Nou, ze kunnen me wat.

Berend: Wat een stel, niet te geloven. Waarom knijp je er niet tussenuit?

Geert: (*nadenkend*) Ja, daar zeg je me zo wat. Het is een idee. (*even stil en dan ineens lachend*) Dat is een fantastisch idee, geweldig. Dan kunnen zij mooi kennismaken met mijn vriendinnetje.

Berend: Wat??? Heb jij een vriendinnetje?? Daar heb je mij nog nooit iets van verteld.

Geert: Ja jong, een mens moet niet altijd alles vertellen wat ie weet en doet.

Berend: Toe, schenk mij nog eens in en vertel mij wat meer. Hoe heet zij en waar komt zij weg, woont ze hier vlakbij en hoe ziet ze er uit??

Geert: (*inschenkend*) Eh... nee...zij is niet van hier, zij komt uit eh...’t buitenland, berooid als Job, maar het is een hele fijne eerlijke meid.

Berend: Uit het buitenland, kerel, maar kun je dan wel met haar praten?

Geert: Oh, maar dat gaat prima. Ze spreekt al een heel goed mondje Nederlands

Berend: En hoe heet ze?

Geert: Eh...eh... (*pakt zijn boek op en legt het omgekeerd op het dressoir*) ...eh...Lena heet ze.

Berend: Lena? Zo zonder meer? Wat is haar achternaam?

Geert: Nou gewoon, Hopsasa, Lena Hopsasa.

Berend: Hopsasa? Lena Hopsasa? Wat ja een vreemde naam? Welk land is dat dan wel?

Geert: Eh...oorspronkelijk komt zij uit Hongarije geloof ik.

Berend: Nou, ik bedoel het niet verkeerd, maar zo'n naam doet mij denken aan de lichte cavalerie.

Geert: (*geheimzinnig*) Wie weet waar zij weg komt.

Berend: Of is zij soms ook op jouw geld uit? Wees maar voorzichtig, straks heb je geen cent meer over.

Geert: Geld? Och dat geld kan mij niks schelen, maar mijn familie denkt daar wel anders over. Wat moet ik op mijn leeftijd nog met al dat geld? Ik krijg het nooit allemaal op en de rijkste man van het kerkhof hoef ik ook niet te worden.

Berend: Wat mij betreft heb je gelijk, maar ik zou het voor jou niet leuk vinden als ze jou om jouw geld bedroog.

Geert: Nou dan kan ik je geruststellen. Eén ding doet dat meisje beslist niet en daar ben ik honderd procent zeker van. Zij zal mij nooit bedriegen.

Berend: Nou, proost en de zegen met dat meisje. Mijn gelukwensen heb je. Maar nou nog even wat anders. Ga je ook met haar trouwen?

Geert: Nee, natuurlijk niet gek. Hoe haal je dat in je kop. Dat mag hier helemaal niet in dit land, da's een vorm van incest.

Berend: Is het dan familie?

Geert: In zekere zin wel ja, maar dat kan ik jou nu niet allemaal uitleggen. Dat doe ik later wel eens. (*afleidend*) Lekker borreltje hè? Wil je nog eentje?

Berend: (*zij drinken weer*) Voel jij je nu ook al oud worden met alweer zo'n jaar erbij?

Geert: Weet je wanneer je oud wordt?

Berend: Nou?

Geert: Als je niet meer weet hoe je je schommelstoel in beweging moet zetten, dan ben je oud.

Berend: (*lacht*) Ja, dat is waar, ik weet er ook nog één, als je jong wilt blijven. Dan moet je héél eerlijk leven, langzaam eten en stevig over jouw leeftijd liegen. (*Martje komt op*)

Geert: Hé, Martje kom jij ook nog even langs? Wil je ook zo'n lekker borreltje?

Martje: Ach, ome Geert, nou moet u niet zo raar doen. U weet best dat ik die rommel niet drink.

Berend: Rommel zeg jij? Meid, je weet niet wat je zegt. Dit hier is levenswater en het is bekend, dat als je dit blijft drinken, dan ga je

niet dood.

Martje: Ja het is goed met jullie. Je kunt toch niet zomaar midden in de week gaan zitten drinken?

Berend: Doen wij ook niet. Dit is alvast een voorproefje op morgen. Dan is Geert immers jarig.

Martje: Ja, daar kwam ik eigenlijk voor ome Geert. Heeft u nog wat nodig uit de supermarkt of van de slager of zo?

Geert: Weet je wat meisje? Geef maar een fikse order op bij de supermarkt en zo en laat ze het maar thuisbezorgen, dan hoef je er ook niet mee lopen sjouwen. Kijk zelf maar even wat er nodig is. Jij hebt er meer kijk op dan ik.

Martje: Oké, dat doe ik wel even. *(af naar de keuken)*

Berend: Handig meisje.

Geert: Een lot uit de loterij. Die dat meisje krijgt, die heeft gelijk de hoofdprijs.

Berend: Wij maken vast geen kans meer.

Geert: Jij in ieder geval niet meer.

Berend: Jij dan wel?

Geert: Dat heb je mij niet horen zeggen.

Berend: Nou, ik moet eerst maar es naar huis. Ik moet nog stofzuigen, strijken, bed opmaken en als ik dat gedaan heb moet het eten al weer opgezet worden.

Geert: Ja jong, het leven van een vrijgezel gaat niet over rozen....wel over de stekels er van.

Berend: Jij kunt het mooi zeggen. Wanneer komen die lui eigenlijk? Vandaag of morgen?

Geert: Ik hoop op morgen, maar het kan best zijn dat zij hier straks voor de deur staan. Vergeet niet, het is hier nog goedkoper dan bij de Aldi.

Berend: Nou, ik kom nog wel eventjes weer langs. Goei. *(gaat af)*

Geert: Ja, de groeten. *(Martje op)*

Martje: Nou, er moet nogal wat bij komen ome Geert. De meeste dingen zijn op, alleen nog wat restjes. Er is geen bier meer en geen frisdrank. Chips en pinda's en zo zijn er al helemaal niet meer.

Geert: Ach wat, laat die lui ook zelf maar wat kopen. Ze komen hier alleen maar om te schooien.

Martje: Zo moet u niet praten ome Geert.

Geert: 't Zijn schooiers Martje.

Martje: Zo moet u niet over uw familie praten.

Geert: Nou, wat je maar familie noemt. Aasgieren zijn het. Ze willen mij het graf wel inkijken. Dan kunnen ze eindelijk aan het verdelen gaan.

Martje: Zo erg is het vast niet.

Geert: Het is nog veel erger, maar er zijn leukere dingen in deze wereld

om over te praten. Nee dan?

Martje: Zo is het ome Geert.

Geert: Bij voorbeeld. Hoe is het met jouw verkering meid? Wil dat nog een beetje?

Martje: Ik kijk niet naar jongens ome Geert, daar ben ik nog niet aan toe.

Geert: En...Wat hoor ik dan steeds over ene Bertus?? Bertus Hofman als ik mij niet vergis.

Martje: *(verlegen)* Hoe, hoe weet u dat?

Geert: Ik heb hier iedere week een jongeman die mij een dag lang de tuin schoon houdt.

Martje: En die jongen die kletst over mij? Wat een oud wijf.

Geert: Die jongen, die heet toevallig Bertus Hofman en hij heeft het nogal es over jou.

Martje: Ja, maar dat is geen oud wijf, dat is...eh...eh...

Geert: Precies!! En...jij keek niet naar jongens?? Heb jij je niet een beetje versproken jongedame?

Martje: U bent mij veel te goochem, ik ga maar boodschappen halen. Tot straks. *(gaat af keuken. Geert bergt fles op en brengt de glazen naar de keuken. Even stil en dan komt Bertus op door de tuindeuren. Schoffel hark in de hand)*

Bertus: Shit, nou meende ik toch dat ik de stem van Martje hoorde. Is ze er ook alweer van door. *(Geert komt weer op)*

Geert: Ha Bertus, ook alweer aanwezig jongen? 'n Week is ook zo weer om hè? Ben je al klaar of moet je nog beginnen?

Bertus: Bijna klaar. Ik moet nog even de aardbeien doen en dan is het al weer voor elkaar.

Geert: Mooi zo, dan zal ik jouw eerst je geld maar even geven.

Bertus: Moet u niet eerst kijken, hoe het is geworden?

Geert: Ik heb er alle vertrouwen in dat dat wel goed is. Het was de vorige keren ook pico bello in orde, dus zal het nu ook wel goed zijn. Trouwens, ik snap niet, dat jij nog nooit voor je zelf bent begonnen? Je hebt het in de vingers.

Bertus: Daar heb ik wel eens over gedacht, maar dan moet je investeren. En als je niks te investeren hebt, dan duurt het nog wel even.

Geert: Nou ja, je zit voorlopig nog op de tuinbouwschool is het niet?

Bertus: Ja, maar met een beetje geluk ben ik daar komend voorjaar klaar mee.

Geert: Zuinig zijn en goed sparen jong. Wij zullen het er nog wel eens over hebben, maar nu niet, want ik krijg het huis vol met visite.

Bertus: Gezellig.

Geert: Praat me er van, deze zijn alleen op mijn geld uit en zelf zijn ze zo gierig als het maar kan.

Bertus: Zal wel wat mee vallen denk ik.

Geert: Je kent deze lui niet jong.

Bertus: Nah, dan laat je ze er toch zeker niet in?

Geert: Familie jong, dat gaat niet zo gemakkelijk en met deze al helemaal niet.

Bertus: Ja, meneer Knol. Vrienden, die kun je kiezen, maar familie, daar word je soms mee gestraft.

Geert: Maak jij nou maar, dat je in de tuin komt. Wijsneus. *(Bertus af)*
Zo, dan zal ik me nu maar eens bemoeien met de slaapkamers. *(ook af het blijft even stil en dan komen Aafke fietsklem om de broekspijp of elastiek en Sien binnen. Ze zijn ouderwets gekleed. Aafke met een papieren koffer of zo en Sien met een bosje armetierige bloemen en een tasje)*

Aafke: Gelukkig, dat hebben we weer gehaald moe.

Sien: Zeg dat wel. Ik dacht ieder moment, nu zakken we door die ouwe roestbult van een fiets heen. En waarom heb je niet een kussentje op de bagagedrager gedaan? Dat heb je me nog zo beloofd.

Aafke: Ja, dat ben ik vergeten, maar dat geeft nu toch niet meer? We zijn er toch?

Sien: Ach hou toch op. M'n kont is helemaal rauw.

Aafke: Dan moet je er vanavond eens een lekker zallevie op smeren?

Sien: Aan mijn kont geen polonaise en zeker geen zallevie. Waar is trouwens die ouwe kerel? Ik hoop dat hij dit jaar eindelijk eens wat van zijn geld afschuift. Kan ik mijzelf ook eens een mooie fiets kopen, want van jouw uitkering zal het wel niet gaan.

Aafke: Nou moet je niet beginnen te klieren moe. Ik kan het toch ook niet helpen, dat ik zonder werk zit. Het is de schuld van de regering, die is in receptie. En..er is helemaal geen werk meer voor mij te krijgen. Alle firma's hebben tegenwoordig zo'n computer. En bovendien, je zou zelf ook wel eens achter werk aan kunnen gaan.

Sien: Ikke??? Ik heb werk genoeg met mijn huishouding. Je zou mij maar eens een handje helpen.

Aafke: Ja, en als ik dat doe, doe ik het nooit goed.

Sien: Je laat ook alles uit je handen donderen. In één week, drie van mijn mooiste kopjes en twee boterhambordjes.

Aafke: Die waren ook zo glad als snot van het zeepsop.

Sien: Nou je hebt toch wel knijp in je handen? *(Bertus staat bij de tuindeuren en heeft het even aangehoord en komt nu binnen)*

Bertus: Jullie hebben toch zeker geen ruzie?

Sien: He? Wie ben jij en wat moet jij hier?

Bertus: Och, ik ben Bertus en ik verzorg de tuin hier een beetje en zo.
Aafke: De tuinman??
Sien: Voor dat kleine stukkie grond hier? Dat kan hij toch zeker zelf wel doen?
Bertus: Nee, dat wil hij niet en daarom heeft hij mij dus aangenomen.
Sien: En krijg jij daar soms ook nog geld voor?
Bertus: (*overdreven*) Oh, maar daar geeft hij mij een vorstelijk salaris voor.
Aafke: Mag ik vragen hoeveel jij daar dan wel voor krijgt?
Bertus: Ja hoor, dat mag. (*stilte*)
Sien: Nou zeg het dan?
Bertus: Wat moet ik zeggen?
Sien: (*snibbig*) Hoeveel hij jou betaalt natuurlijk.
Bertus: (*overdreven*) Meestal geeft hij mij honderd euro, ja soms ook nog wel meer hoor, maar ja dan moet ik...
Sien: HONDERD EURO??? Hoe kan hij...daar moet ik...Hoe gek is die kerel eigenlijk wel? Dat kan toch niet? Hoor je dat Aafke?
Aafke: Ja natuurlijk hoor ik dat. (*vertrouwelijk tegen Bertus*) Maar dat is natuurlijk in de maand hè?
Bertus: Welnee meid, dat is voor iedere dag dat ik hier ben en dat zijn vijf dagen in de week, soms ook nog op zaterdag.
Aafke: Maar dat kan toch niet? Dat kleine stukkie, dat kun je in twee dagen, wat zeg ik? Dat kun je in één dag schitterend mooi krijgen.
Bertus: (*ook vertrouwend*) Ja, ik kan het als het moet in één morgen wel doen, maar ja, dan krijg ik maar vijftig euro en ik heb liever vijfhonderd euro, snap je wel?
Sien: Daar moeten we het wel met hem over hebben hoor Aafke. Per slot van rekening is het **ons** geld wat hij over de balk smijt.
Aafke: Vijfhonderd euro in de week, dat zal ik wel nooit meemaken, dat ik dat verdien.
Bertus: Maar ik moet er wel hard voor werken hoor. Alle dagen met de schoffel er door en dan netjes aanharken en aardbeitjes plukken voor moeder thuis.
Sien: Neem je ook nog wat van de tuin mee naar huis?
Bertus: (*komt nu goed los*) Ja, wij krijgen onze hele wintervoorraad hier vandaan. Hij heeft er zelfs een lap grond bijgekocht om aardappels op te verbouwen. Ja het is een heel erg royale werkgever hoor. Oh ja en dan nog wat.
Sien: Nog meer???

Bertus: Ja, hij wil ook nog een varkentje in het hok hebben, want dan hebben wij ook een mooie voorraad vlees en worst voor de komende winter. En volgend voorjaar koopt hij een melkkoe voor onze

dagelijkse melk.

Aafke: Flauwe kul, hij heeft helemaal geen stal, waar zo'n beest kan staan.

Bertus: Nee, die laat hij het komende voorjaar ook bouwen, zo gauw als hij een stuk bouwland heeft gekocht.

Sien: (*hevig verontwaardigd*) **Ons** geld, **ons** geld draait hij er door Aafke. Dat kunnen wij niet accepteren, daar moeten wij wat aan doen.

Bertus: (*Bertus gaat onverstoorbaar verder*) En nog een geit met een bok en kippen met een haan enneh...

Sien: Nog een geluk dat hij geen stier wil hebben.

Bertus: Oh, maar die komt er ook, want meneer Knol wil niet hebben dat de koe tekort komt. Hij wil hebben, dat zij allemaal biologisch en ecologisch in commune met elkaar zullen leven. (*Janny en Pieter komen binnen. Hij als een dandy en zij ook behoorlijk opgemaakt, grote doos bonbons bij zich en een paar koffers*)

Sien: Oh, wat ben ik blij, dat jullie er zijn, want het gaat hier helemaal fout. De ouwe Geert Knol zijn hersens verweken en hij jaagt het hele kapitaal erdoor.

Janny: Ik hoop, dat wij dan op tijd zijn om er nog wat van te redden.

Pieter: Nou, zo'n vaart zal het toch wel niet lopen wel?

Aafke: Nou, als je hoort wat hij van plan is. Hij wil de hele boel hier verbouwen en er een communistenboel van maken.

Pieter: Communistenboel??? Wat bedoel je daarmee?

Sien: Nee, hij wil er een commu, commu, eh....commutoestand van maken.

Janny: Oh, wacht es. Hij wil er een commune van maken. Zo een waar iedereen het met iedereen doet?

Sien: Ja, precies en dan ook nog met allerhande beesten erbij.

Janny: Dat meen je toch zeker niet?

Sien: Ja hoor. Hierzo. (*wijst*) Zijn tuinman heeft het ons net verteld.

Janny: (*tegen Bertus*) Is dat zo?

Bertus: Nou, dat is te zeggen. Ik ...eh...ik moet nu eerst weer in de tuin aan het werk. Ajuus. (*maakt dat hij wegkomt*)

Pieter: Mij dunkt, wij moeten dat maar eens heel precies uitzoeken wat er hier allemaal aan de hand is.

Aafke: Er blijft op zo'n manier mooi niks over. Jan en alleman gaan er straks mee aan de loop en wij staan er naast, zo is het, hè moe?

Sien: Niet zo lang als ik leef. Waar zou die ouwe bok zitten, dan spring ik hem direct voor de borst.

Janny: Nee meid. Niet direct zo agressief. Eerst uitzoeken hoe alles in elkaar steekt.

Pieter: Wat heb je in je hoofd Janny?

Aafke: Zaagsel?

Janny: Weer zo'n domme opmerking van jouw dochter Sien. Hoe ben je toch wel aan zo'n dom kind gekomen?

Pieter: Rustig aan Janny, wij moeten het hier nog een dag of tien met elkaar uithouden en als je nu al begint te bekvechten, dan wordt het een nog groter zootje.

Janny: Laat haar dan ook niet van die domme opmerkingen maken.

Sien: Nee, we moeten nu de vrede bewaren. We moeten één front vormen. *(Geert komt binnen)*

Geert: Nou, kijk eens aan. Wel, wel, wel, wie hebben we daar alweer? Wat een verrassing. Ben je met elkaar in één auto gekomen? Of zijn jullie allemaal op de fiets?

Janny: Nee ome Geert, wij zijn apart gekomen en moet u eens kijken, wat wij u meegenomen hebben? Een dubbeldikke grote doos bonbons. Lekker hè? Nou? Wat zegt u er van?

Geert: Sjonge jonge, meisje toch. Jullie zijn behoorlijk uit de slof geschoten. Wat een dure doos bonbons. Waar doe je het van? *(Sien dringt zich nu ook naar voren met haar bosje bloemen)*

Sien: En wij hebben u ook wat meegenomen ome Geert. Moet u eens kijken wat een mooie royale bos bloemen.

Geert: Hai toch, wat word ik toch verwend. Waar heb ik dat nou toch aan te danken? Ik heb daar toch niets voor gedaan?

Pieter: Nee, dat moet nog.

Geert: Wat zeg je Pieter?

Pieter: Nee, niks ome Geert, niks bijzonders.

Geert: Geeft ook niet *(ironisch)* maar ik ben wel vreselijk blij, dat jullie er zijn. Ik had jullie alleen vandaag nog niet verwacht. Gelukkig heb ik het meisje net naar de supermarkt gestuurd om wat boodschappen te doen.

Janny: Wat?? Heeft u een hulp in de huishouding?

Geert: Ja een buurmeisje, die helpt wel es. Een heel aardig meisje hoor en die doet wel eens wat dingetjes voor mij.

Sien: *(opzij tegen de anderen)* Ja, plunderen net als de tuinman.

Geert: Jullie willen zeker wel thee of zoiets niet?

Pieter: Dat lijkt mij wel wat.

Geert: Dan moeten jullie dat maar eens even gaan zetten. *(Sien en Janny gaan af keuken)* En hoe gaat het met jou Aafke? Al weer aan het werk?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto